

[Morten Lange.]

for at de næste 3 måneder skal gå og vi virkelig skal vide, hvor godt regeringens forslag er; men også for at vi kan have lejlighed til at foretage sådanne revisioner, som vi vel nok i den sidste ende bliver enige om. Det skulle gå mærkeligt til, om vi ikke fjerde gang, vi ser denne sag, eller hvad gang det nu er, kan gøre det endnu bedre, hvis vi prøver på i stedet for at slå linænder i hovedet med vores forskellige opfattelser at se, om vi kan lave en samlet plan for universitetsudbygningen i Danmark, som virkelig i 1980'erne vil blive bedømt sådan: dengang var de for resten rigtig fornuftige.

Johan Philipsen: Jeg bliver jo nødt til at gå ud fra, at det er hr. K. B. Andersen, der holder talen, og ikke omvendt. Jeg var ked af den udtalelse om stædighed fremfor fornuft. Jeg skal afstå fra at komme med K. B. Andersen-citater fra en høring om Københavns universitet, hvor også han var tilhænger af en løsning i Roskilde.

Jeg vil gerne have sagt, at trods den lange tid, lovforslaget har været undervejs, trods de mange fremsættelser og trods det, at debatten er skæmmet af mange lokale interesser og derfor af udenforstående kunne opfattes som en skæv debat, hvor de lokale interesser er gået uden om meget væsentlige kendsgerninger i denne sag: lærertilgang og kvaliteten af undervisningen og den bundne opgave, som vi har stået over for, først og fremmest at hjælpe Københavns universitet til bedre forhold — trods alt dette må jeg resumere, at den brogede debat dog har fastlagt mange ting, som efter min opfattelse i tiden, der kommer, vil stå som fornuftige beslutninger af folketinget.

For det første er der det, at vi reserverer de arealer, vi har, til at skabe os et biologisk-lægevidenskabeligt center, der kan stå mange år ud i fremtiden; dernæst det, vi dog efterhånden er kommet frem til, at det også er fornuftigt, at vi får det matematisk-fysiske fakultet på et eller andet tidspunkt samlet i nærheden af Risø; dernæst det, at vi kommer bort fra disse kedelige og vældig dyre nødløsninger i København, at vi i denne vinter får en beslutning om, hvor i

Københavns nærhed den øvrige udbygning til de andre fakulteter, alt efter som der bliver behov derfor, skal foregå, og at de øvrige dog tvunget af disse hårde kendsgerninger har måttet erkende — og det glæder mig, at det også gælder hr. Morten Lange — at det eneste, der kan bringe en ende på debatterne og snakken om løsning af Københavns problemer, er en beslutning om at udbygge i Roskilde. For så vidt er vi altså efter min opfattelse nået et langt stykke vej med hensyn til beslutninger, der nok skal vise sig at være rigtige.

Der blev talt om Odense, og jeg hører, at hr. K. B. Andersen og ministeren skal til Odense til høring i aften. I kan såmænd godt få min version af, hvorfor det er gået sådan i Odense, som det er gået. Hvis man vil have en dyr og en uheldig og undertiden en forrykt løsning, skal man starte med at invitere til arkitektkonkurrence, og det er det, der er den egentlige årsag til, at man kan fjerne 87 mill. kr. og dog få lige så god plads til studenter. I indbydelsen kalder man på alle, der kan komme med projekter; der vel er smukke og interessante at se på, men som ikke har noget som helst med fornuftig økonomi at gøre.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Det er hr. Johan Philipsens bemærkninger om Roskilde, der kalder mig frem nu. Jeg er ikke helt klar over, om hr. Johan Philipsen var her, da jeg havde mit første indlæg; deri fremførte jeg de betæneligheder, jeg har over for Roskilde, og sagde så i øvrigt, at vi ikke på forhånd i dag ville afvise Roskilde, men at vi ønskede andre sjællandske muligheder undersøgt, efter at det havde vist sig, at Roskilde ikke bar det i sig, som mange af os havde regnet med. Det er altså et krav om, at vi får reelle alternativer at vælge imellem også på denne side Bæltet; det har vi hidtil ikke kunnet få imødekommet, og det var det, jeg bad om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.